

V Bruselu dne 24.4.2014
COM(2014) 240 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1921/2006 ze dne 18. prosince 2006 o předkládání statistických údajů o vykládkách produktů rybolovu v členských státech

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1921/2006 ze dne 18. prosince 2006 o předkládání statistických údajů o vykládkách produktů rybolovu v členských státech

1. ÚVOD (OBLAST PŮSOBNOSTI, SOUVISLOSTI, VNITROSTÁTNÍ PRÁVNÍ PŘEDPISY)

Článek 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1921/2006 o předkládání statistických údajů o vykládkách produktů rybolovu v členských státech (dále jen „nařízení o vykládkách“) stanoví: „Do 19. ledna 2010, a poté každé tři roky, předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu o statistických údajích sestavených podle tohoto nařízení, a zejména o jejich vhodnosti a kvalitě. Ve zprávě se rovněž uvede analýza nákladů a přínosů systému používaného pro sběr a zpracování statistických údajů a určí se osvědčené postupy umožňující snížit pracovní zatížení členských států a zvýšit užitečnost a kvalitu statistických údajů.“

Tato zpráva dokumentuje pokrok, jehož členské státy a země ESVO dosáhly, pokud jde o ustanovení nařízení o vykládkách, které vyžaduje, aby všechny členské státy každoročně předkládaly údaje o hmotnosti, obchodní úpravě, určeném použití a průměrné ceně produktů rybolovu, které byly na jejich území vyloženy evropskými plavidly a plavidly ESVO.

Informace shromážděné podle požadavků nařízení o kontrolním režimu¹ v souladu se společnou rybářskou politikou (SRP) ukazují, že velká část administrativních údajů se získává prostřednictvím lodních deníků, prohlášení o vykládce, prodejních dokladů a prohlášení o převzetí pro účely sledování kvót a vynucování právních předpisů, které pro členské státy představují hlavní zdroj údajů.

2. OBLAST PŮSOBNOSTI A OBSAH

2.1. Sběr údajů a zdroje údajů

Nejdůležitějšími administrativními zdroji údajů o úlovcích a vykládkách jsou lodní deníky, prodejní doklady a prohlášení o převzetí. Velitelé plavidel, jejichž celková délka přesahuje 10 metrů, mají podle nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 a prováděcí nařízení Komise (EU) č. 404/2011 povinnost vést lodní deník svých činností a předkládat zaznamenané informace co nejdříve a do 24 hodin, a to i tehdy, nejsou-li žádné úlovky. Lodní deníky jsou zdrojem údajů zaznamenaných během těchto činností a musí obsahovat odhad živé hmotnosti úlovku. Jsou užitečné zejména při přiřazování úlovků k jednotlivým oblastem rybolovu, pro výpočet intenzity rybolovu a k její křížové kontrole. Rybolovné činnosti plavidel o délce menší než 10 metrů musí členské státy monitorovat pomocí metody odběru vzorků.

Prodejní doklady se předkládají orgánům odpovědným za první uvedení ryb na trh (zástupce plavidla nebo registrované dražby). Tyto doklady obsahují informace o množství jednotlivých vyložených druhů, o tom, v jaké úpravě jsou nabízeny, a o hodnotě jednotlivých produktů spolu s informacemi o plavidle, které vykládku provádí. Ve většině případů jsou tyto

¹ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

informace omezeny na druhy, na něž se vztahuje řízení kvót odlovu. V minulosti se odhady rybolovné činnosti prováděly výhradně na základě odborných informací.

2.2. Systémy sběru údajů v členských státech a zemích ESVO

Belgie – belgická plavidla provozují rybolov pouze v severovýchodním Atlantiku (v oblasti 27), převážně v Severním moři (IVb a IVc) a východní části Lamanšského průlivu (VIId). Zdroje údajů jsou administrativní (lodní deníky, prohlášení o vykládce a prodejní doklady). První prodej se musí uskutečnit v jednom ze tří hlavních dražebních středisek (Zeebrugge, Oostende a Nieuwpoort); výjimkou jsou malá plavidla, která mohou produkty prodávat veřejnosti v Oostende. Prodejní doklady jsou v den vykládky zasílány úřadu pro mořský rybolov (Dienst Zeevisserij).

Bulharsko – bulharská plavidla provozují rybolov ve Středozemním a Černém moři (v oblasti 37), především v podoblasti 37.4.2. Zdroje údajů jsou administrativní (lodní deníky, prohlášení o vykládce a prodejní doklady) a údaje jsou předávány národní agentuře pro rybolov a akvakulturu (National Agency of Fisheries and Aquaculture, NAFA). Agentura NAFA vyžaduje, aby byly prodejní doklady vystavené při prvním prodeji odeslány do 48 hodin od vykládky.

Kypr – administrativní údaje (lodní deníky) od plavidel o celkové délce 10 m a větší jsou sbírány rybářským inspekčním úřadem (Fisheries Inspectorate for vessels). Za sběr údajů o rybolovu a sestavování zpráv nese odpovědnost odbor rybolovu a mořského výzkumu při ministerstvu zemědělství, přírodních zdrojů a životního prostředí.

Dánsko – zdroje údajů jsou administrativní (lodní deníky, prohlášení o vykládce a prodejní doklady) a údaje jsou sbírány centrálně dánským ředitelstvím pro rybolov (DDF). První prodej ryb nekomerčními rybáři je v Dánsku zakázán a všichni přímí odběratelé musí být registrováni u úřadu DDF a musí tomuto úřadu předkládat prodejní doklady, a to buď v elektronické, nebo v tištěné podobě. Přibližně 90 % prodejních dokladů je obdrženo elektronickou cestou.

Německo – německá plavidla provozují rybolov v severovýchodním Atlantiku, severozápadním Atlantiku, středovýchodním Atlantiku a v jihovýchodním Tichém oceánu (v oblastech 27, 21, 34 a 87). Zdroje údajů jsou administrativní (lodní deníky, prohlášení o vykládce a prodejní doklady). Tyto informace jsou prostřednictvím organizací producentů a orgánů spolkových zemí předávány spolkové agentuře pro zemědělství a potraviny (Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung).

Estonsko – estonská plavidla provozují rybolov v severozápadním Atlantiku (oblast 21) a severovýchodním Atlantiku (27 – Baltské moře) a ve vnitrozemských vodách (05). Zdroje údajů jsou administrativní (lodní deníky, prohlášení o vykládce, prodejní doklady a doklady o překládce a přepravě). Plavidla o celkové délce nepřesahující 12 metrů vedou lodní deník „pro pobřežní rybolov“ v souladu s estonskými vnitrostátními právními předpisy. Estonsko vyžaduje, aby v případech, kdy jsou údaje poskytovány elektronicky, byla dokumentace dvakrát měsíčně zasílána v tištěné podobě. Od prvních odběratelů ryb se požaduje, aby orgánům (ministerstvu zemědělství v případě komerčního rybolovu) předkládali prodejní doklady elektronickou cestou a tuto možnost si rovněž zvolilo několik soukromých společností.

Irsko – irská plavidla provozují rybolov v severovýchodním Atlantiku (oblast 27). Zdroje údajů jsou administrativní (lodní deníky, prohlášení o vykládce, prodejní doklady a dokumenty producentů měkkýšů). Údaje jsou sbírány v přístavech irským úřadem pro ochranu mořských lovišť. Irsko uvádí, že v systému sběru údajů provedlo výrazné změny, aby usnadnilo elektronický sběr údajů požadovaný právními předpisy Evropské unie.

Řecko – řecká plavidla provozují rybolov v severovýchodním a středovýchodním Atlantiku a ve Středozezemním moři (oblasti 27, 34 a 37) a informace jsou zaznamenávány prostřednictvím statistických zjišťování. Pro „zámořský“ rybolov se používá zjišťování soupisem a pro oblast 37 „otevřené moře“ a pobřežní loviště výběrové zjišťování. Zjišťování provádí řecký národní statistický úřad. Řecko provádí úplný soupis u plavidel plujících pod řeckou vlajkou, která provozují „zámořský rybolov“. U rybolovu na otevřeném moři a pobřežního rybolovu dochází ke značné chybě způsobené neposkytnutím údajů (50 %) a k výpočtu rozdílu se používá metoda odběru vzorků.

Španělsko – španělské odvětví rybolovu je rozsáhlé a různorodé a za poskytování údajů a jejich kvalitu odpovídají různé agentury. Údaje v první řadě sbírají regionální orgány a tyto údaje jsou poté sbírány centrálně. Pro sestavování údajů o vykládce je stanoveno sedm různých administrativních zdrojů údajů, včetně lodních deníků, prodejních dokladů, prohlášení o převzetí, prohlášení o vykládce a informací od organizací producentů ryb. Tyto různé zdroje jsou integrovány do databáze pro úlovky i vykládky.

Francie – primární odpovědnost za předkládání údajů a jejich kvalitu nese úřad pro rybolov a akvakulturu (BSPA), který je součástí ministerstva pro ekologii, udržitelný rozvoj a energii (Ministère de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie, MEDDE). Údaje o významném rybolovu tuňáka tropického jsou poskytovány ředitelstvím pro mořský rybolov a akvakulturu (Direction des Pêches Maritimes et de l'Aquaculture, DPMA). Francouzská plavidla jsou činná převážně v severovýchodním Atlantiku, ve Středozezemním moři a v Indickém oceánu. Dobré pokrytí rybolovné činnosti v Atlantiku zajišťují administrativní zdroje (lodní deníky, prohlášení o vykládce a prodejní doklady). U oblastí, kde jsou administrativní údaje méně spolehlivé, zejména ve Středozezemním moři, tyto zdroje doplňují výběrové zjišťování. Francie značně investovala do modernizace a zdokonalení systému sběru údajů o rybolovu.

Itálie – Itálie provozuje rybolov v oblasti 37. V současné době vyvstaly určité problémy ve sběru údajů v oblastech 34 a 51. V oblasti 37 se provádí výběrové zjišťování (v ostatních oblastech se provádí soupis). Lodní deníky se používají pouze ke sběru údajů o úlovcích tuňáka červeného a tyto údaje jsou sbírány ministerstvem zemědělství, potravin a lesnictví (MIPAAF). Národní statistický úřad, ISTAT, sbírá údaje o oblastech 34 a 51 a ekonomický výzkumný ústav pro rybolov a akvakulturu (Istituto di Ricerche Economiche per la Pesca e l'Acquacultura, IREPA) o oblasti 37. Úřad ISTAT nese odpovědnost za koordinaci vykazování údajů Eurostatu. Itálie disponuje velkým počtem malých plavidel (o celkové délce menší než 12 m). Přibližně 99 % plavidel působí v pobřežních vodách kolem italského poloostrova. Přibližně dvě třetiny z nich jsou malá plavidla, která používají pasivní lovná zařízení. Údaje jsou sbírány prostřednictvím výběrových zjišťování s mnoha proměnnými, kdy se populace rozčlení do segmentů podle oblasti, velikosti plavidla a použitého lovného zařízení. Metodika zjišťování omezuje chyby při odběru vzorků na přípustnou odchylku 3,5 %. Rovněž jsou rozpoznávány chyby způsobené neposkytnutím údajů a pomocí výběru vzorků se odstraňují. Malý počet plavidel (přibližně 10), která loví v oblastech 34 a 51, vyplňuje dotazník, ale v budoucích letech bude kvůli malé návratnosti dotazníků od těchto plavidel metodika sběru dat z těchto oblastí revidována (použití administrativních údajů). Nyní není možné údaje z těchto oblastí poskytnout.

Lotyšsko – lotyšská plavidla působí v severozápadním Atlantiku v oblastech rybolovu 27 (subdivize Ia, IIa, III a–d, XIVa–b atd.), 21 (subdivize 3L, 3M, 3K, 1F atd.) a 34 (subdivize 1.13, 1.31., 1.32. atd.). Hlavní odpovědnost za předávání údajů nese oddělení pro rybolov ministerstva zemědělství, ale za sběr údajů odpovídají jiné orgány. Mezi ně patří státní správa životního prostředí při ministerstvu ochrany životního prostředí a regionálního rozvoje, Institut pro bezpečnost potravin, zdraví zvířat a životního prostředí BIOR (při ministerstvu

zemědělství) a ústřední statistický úřad (ministerstvo hospodářství). Zdroje údajů jsou administrativní – lodní deníky, prodejní doklady a prohlášení o vykládce. Lotyšsko vyžaduje, aby byli odběratelé ryb centrálně registrováni a aby se každé tři roky certifikovali. Odběratelé ryb musí do 48 hodin od dokončení prodeje předkládat elektronické prodejní doklady (nebo jejich tištěné kopie).

Litva – Litva provozuje rybolov v severovýchodním a severozápadním Atlantiku, středovýchodním Atlantiku a jižním Tichém oceánu. Za sběr a zpracování údajů odpovídá oddělení pro rybolov ministerstva zemědělství. Hlavními zdroji údajů jsou lodní deníky a prohlášení o vykládce. Litva uvádí, že zavedla automatizovaný systém zpracování a validace údajů o úlovcích a vykládkách.

Malta – za sběr údajů odpovídá ředitelství pro kontrolu rybolovu při ministerstvu pro přírodní zdroje a záležitosti venkova a údaje jsou poté prostřednictvím národního statistického úřadu (oddělení statistik v odvětví zemědělství a rybolovu) předávány Eurostatu. Maltská plavidla působí ve Středozemním moři (v oblasti 37, podoblasti 15). Pro plavidla delší než 10 m se používá zjišťování pomocí soupisu s použitím údajů z lodních deníků a potvrzení o prodeji.

Nizozemsko – nizozemská plavidla působí v oblastech severovýchodního a středovýchodního Atlantiku a jihovýchodního Tichého oceánu (v oblastech 27, 34 a 87). Zdroje údajů jsou administrativní (lodní deníky, prohlášení o vykládce, doklady o překládce a přepravě a prodejní doklady). Údaje sbírá ministerstvo hospodářství a poté jsou statistickým úřadem předávány Eurostatu. Nizozemsko uplatňuje pravidla, která upravují prodej ryb ve schválených prodejnách prostřednictvím organizací výrobců. Elektronické prodejní doklady se zasílají do 48 hodin od prodeje.

Polsko – jako hlavní zdroj informací jsou uváděny lodní deníky a prodejní doklady. Za sběr a předávání údajů odpovídá oddělení pro rybolov při ministerstvu zemědělství a rozvoje venkova.

Portugalsko – za předkládání statistických údajů Eurostatu odpovídá portugalské generální ředitelství pro přírodní zdroje, bezpečnost a námořní dopravu. Portugalsko disponuje velkým a různorodým loďstvem, jehož vlastnosti se značně různí podle rybolovných pásem. V loďstvu převládají malé dřevěné lodě s otevřenou palubou, které provozují drobný rybolov. Nejdůležitějšími oblastmi jsou severovýchodní a severozápadní Atlantik a středovýchodní Atlantik. V Atlantiku a Indickém oceánu je rovněž ve významném rozsahu prováděn rybolov pomocí dlouhých lovných šňůr, který se zaměřuje na mečouna obecného (a v Indickém oceánu rovněž na žraloka modravého). Údaje jsou čerpány převážně z lodních deníků, prohlášení o vykládce a prodejních dokladů. Čerstvé nebo chlazené ryby musí být prodávány na regulovaných trzích a pro tyto ryby jsou vystavovány prodejní doklady. Průměrné ceny ryb zpracovaných na moři se získávají z prohlášení o vykládce.

Rumunsko – Rumunsko působí ve výlučné ekonomické zóně v Černém moři (oblast 37). Zdroje údajů jsou administrativní – jde o lodní deníky, prodejní doklady a doklady o přepravě. Doklady sbírají regionální inspektoři národní agentury pro rybolov a akvakulturu (NAFA). Agentura NAFA tyto údaje shromažďuje a podává zprávu Eurostatu.

Slovinsko – odpovědnost za sběr a předkládání údajů nese ministerstvo zemědělství a životního prostředí, slovinský institut pro výzkum lovišť a statistický úřad Slovinské republiky. Slovinské loďstvo provozuje rybolov v lovištích v severním Jaderském moři (oblast 37). Zdroje údajů jsou zejména administrativní. Od všech plavidel se vyžaduje, aby vyplňovala lodní deníky, a pokrytí odlovů loďstva je tudíž úplné. Informace o ceně jsou sbírány prostřednictvím prodejních dokladů a dotazníků. Takto získané informace o ceně pokrývají většinu celkové vykládky podle množství, kromě vykládek malých množství ryb

(méně než 50 kg) prodávaných pro osobní spotřebu, jež se prostřednictvím prodejních dokladů zaznamenávat nemusí.

Finsko – hlavní odpovědnost za sběr údajů o rybolovu, jejich předkládání a kvalitu nese finský výzkumný ústav pro volně žijící zvěř a rybolov. Ministerstvo zemědělství a lesnictví vede jednotlivé rejstříky. Finská plavidla loví pouze v Baltském moři. Zdroje údajů zahrnují období lodního deníku EU pro loďstva, jejichž plavidla jsou delší než 10 m. První prodej druhů, na které se vztahuje kvóta, podléhá regulaci a oznámení musí být povinně předkládána do 48 hodin od vykládky. Informace o prodeji druhů, na něž se kvóta nevztahuje, se doplňují zjišťováním u největších velkoobchodních společností zabývajících se prodejem ryb.

Švédsko – odpovědnost za sběr a předkládání údajů nese švédská agentura pro správu moří a vod. Zdroje údajů jsou administrativní, sestávají z lodních deníků, prodejních dokladů, prohlášení o vykládce a v případě pobřežního loďstva měsíčních (nebo dokonce denních) záznamů. Rybářská plavidla delší než 12 m předkládají lodní deníky elektronicky prostřednictvím systému ERS a menší plavidla vedou denní záznamy v lodních denících v papírové podobě. Prodejní doklady jsou sbírány centrálně, a to buď v elektronické, nebo v tištěné podobě, a rybáři lovící u pobřeží mají možnost předkládat záznamy o rybolovu při pobřeží elektronicky prostřednictvím zabezpečeného internetového rozhraní.

Spojené království – nejvýznamnější pro tuto zemi jsou úlovky v severovýchodním Atlantiku (oblast 27). Spojené království disponuje velkým loďstvem pro pobřežní rybolov, které se zaměřuje především na druhy, na něž se nevztahuje kvóta, ale loví také značný podíl některých druhů, na něž se kvóta vztahuje. Spojené království rovněž provozuje malé zámořské loďstvo, které je registrováno ve Spojeném království, ale sídlí a je provozováno v zahraničí. Za sběr údajů odpovídají rybářské inspekční úřady v jednotlivých zemích Spojeného království (v Anglii, Skotsku, Walesu a Severním Irsku). Tyto údaje jsou tříděny a předávány Eurostatu prostřednictvím Organizace pro správu moří (Marine Management Organisation), což je výkonný veřejný subjekt bez statusu ministerstva, jenž byl založen a pravomoci získal na základě zákona Spojeného království o přístupu k mořím a pobřežím z roku 2009. U loďstev, jejichž plavidla jsou delší než 10 metrů, jsou poskytovány administrativní údaje (lodní deníky, prodejní doklady a prohlášení o vykládce).

Island – islandská plavidla provozují rybolov převážně ve vodách severovýchodního Atlantiku, ale v menším rozsahu také v severozápadním a jižním Atlantiku. Metodika sestavování statistických údajů o úlovcích a vykládce se nijak zásadně neliší od metodik členských států EU. Údaje jsou získávány z lodních deníků. Island rovněž přísně reguluje první prodej ryb, všechny vykládky se musí uskutečnit v určených přístavech a musí být zváženy na ověřených vahách. Jak odběratelé, tak zpracovatelé ryb musí předkládat zprávy. Odpovědnost za sběr údajů a jejich předávání Eurostatu nese islandské ředitelství pro rybolov a islandský statistický úřad. Zdroje údajů jsou pro obě organizace tytéž, mohou však vznikat nesrovnalosti v případech, kdy ředitelství pro rybolov poskytuje údaje přímo, neboť čerpá z aktivní databáze, která bývá revidována.

Norsko – norská plavidla provozují rybolov v severovýchodním Atlantiku (oblast 27), severozápadním Atlantiku (oblasti 21) a v Arktickém oceánu (oblast 48 a oblast 88). Za sběr údajů o rybolovu nese odpovědnost norské ředitelství pro rybolov. Zdroje údajů jsou administrativní, jedná se o lodní deníky se záznamy úlovků, prohlášení o vykládce a prodejní doklady. Údaje elektronického lodního deníku se denně předkládají ředitelství pro rybolov, kde se též uchovávají, a obsahují údaje od všech rybářských plavidel o délce 15 metrů a více. Plavidla o délce 12–15 metrů, která provádějí rybolov v oblasti ICES IIIa, předkládají elektronické lodní deníky od počátku ledna 2013. Údaje z prohlášení o vykládce a prodejních dokladů jsou sbírány prostřednictvím šesti různých prodejních organizací a jsou

v elektronické podobě pravidelně zasílány ředitelství pro rybolov. Podle norských předpisů mají prodejní organizace rybářů výhradní právo na veškerý první prodej, který norští i zahraniční rybáři uskuteční. Prodejní doklad obsahuje údaje jak o domácích vykládkách z norských plavidel, tak o vykládkách z norských plavidel v zahraničních přístavech a o vykládkách ze zahraničních plavidel v Norsku. Norské právní předpisy vyžadují, aby každý prodejní doklad obsahoval informace o plavidlech, rybářích, odběratelích, druhu ryb, typu produktu, oblasti rybolovu, lovném zařízení, množství a hodnotě atd. Na prodejním dokladu je též třeba uvést dodatečné informace týkající se místa vykládky, data začátku a konce plavby a data vykládky. Další informace ohledně uchovávání a plánovaného použití se poskytují jak pro statistické, tak pro administrativní účely. Podle nařízení o kontrolním režimu poskytuje Norsko informace týkající se vykládek provedených zahraničními rybáři v Norsku jejich státu vlajky.

2.3. Kvalita údajů

Metodiky sběru informací týkajících se rybolovu jsou v rámci Evropy poměrně soudržné. Spolehlivost statistických údajů závisí na:

- přesnosti dokladů, které odvětví rybolovu předkládá vnitrostátním orgánům,
- kontrolách kvality prováděných členskými státy.

Mnoho členských států již uvedlo, že k provádění těchto křížových kontrol administrativních zdrojů používá elektronické metody. Konzistentnost údajů zaznamenaných v lodních denících, prohlášeních o vykládce a překládce a prodejních dokladech zajišťují různé zdroje údajů, jako je systém plavidel (VMS), inspekce na palubě a přístavní inspekce. Tyto zdroje údajů představují soupis požadovaných informací a u plavidel delších než 10 m se neprovádí statistické výběrové zjišťování. Veškeré mezery v pokrytí údajů se odstraňují prostřednictvím statistických zjišťování, která se mohou vztahovat na veškeré rybolovné činnosti nebo na jejich část.

Existují přísná pravidla, která upravují lhůty pro předkládání prodejních dokladů, lodních deníků a prohlášení o vykládce, a tato pravidla jsou ve většině případů, kdy jsou prováděny vykládky na území dotčeného členského státu, dodržována. V některých případech, například jsou-li poskytovány elektronicky, jsou údaje denně aktualizovány.

Členské státy často hlásí problémy způsobené zpožděním při příjmu prodejních dokladů týkajících se vykládky v jiném členském státě nebo ve třetí zemi. Zpoždění při předkládání údajů mohou být příčinou nesrovnalostí mezi údajně totožnými informacemi zaslanými Eurostatu a jiným útvarům Komise (GR MARE) pro účely monitorování kvót. Tato situace je zejména způsobena tím, že členské státy informace neustále aktualizují. K těmto statistickým rozdílům též přispívají rozdíly ve lhůtách pro podávání zpráv.

Členské státy usilují o to, aby jejich záznamy byly úplné co nejdříve po konci rybářského hospodářského roku, databáze je však nadále možné opravovat, ačkoli obecně bývá po uplynutí šesti měsíců od konce referenčního roku provedeno jen málo významných aktualizací.

Zavedením počítačových systémů se odstranila řada problémů, které se při vedení záznamů v oblasti rybolovné statistiky objevovaly. Bylo dosaženo vysoké míry spolehlivosti údajů, zejména u druhů, na které se vztahují kvóty. Je třeba poznamenat, že i nadále je nutné zlepšovat sběr údajů týkajících se vykládek druhů, na něž se kvóty nevztahují.

Většina členských států dodržuje požadavky týkající se pokrytí, spolehlivosti a včasnosti údajů o množství a průměrných cenách produktů rybolovu, které země EU a EHP vyložily na

svém území, jak požaduje nařízení Rady (EHS) č. 1382/91 ze dne 21. května 1991² a nařízení Rady (EHS) č. 2104/93 ze dne 22. července 1993³. Poskytnutí těchto informací je požadováno do šesti měsíců od konce referenčního roku.

Některé členské státy jako Bulharsko, Dánsko, Finsko, Itálie, Malta, Polsko, Slovinsko a Španělsko uvedly, že chybí-li informace o cenách, odhadují se tyto ceny na základě průměrných cen pro určitý druh. S cílem předejít opakování této situace v budoucnu má Irsko zavedeny pokyny pro určování cen jednotlivých druhů, aby při zadávání údajů do svého systému omezilo chyby ze strany odběratelů ryb. Estonsko tento problém řeší v jednotlivých případech prostřednictvím přímé komunikace. Prodejní doklady ze Spojeného království jsou, je-li to možné, doplněny dalšími zdroji informací (plavidla podílející se na sběru měkkýšů jsou povinna vést záznamy o činnosti a předkládat je úřadům). Tyto doplňující zdroje se používají spolu s údaji o vykládce s cílem podat úplný přehled informací o činnosti.

V posledním hodnocení Eurostatu týkajícím se dodržování předpisů bylo Řecko označeno za zemi „nedodržující předpisy“. Nyní Řecko nicméně prohlásilo, že stávající situace bude napravena nejpozději na počátku roku 2014. Německo předávalo údaje se značným zpožděním a jeho údaje týkající se překládky nebyly úplné. Ředitel oddělení odvětvové a regionální statistiky proto Německu zaslal oficiální dopis s žádostí, aby v budoucnu k těmto problémům již nedocházelo.

Polsko, Rumunsko a Irsko požadavky nařízení sice dodržují, ale nereagovaly včas na kontroly správnosti prováděné Eurostatem s cílem sledovat kvalitu údajů.

3. ZÁVĚRY

Údaje poskytnuté Eurostatu jsou z největší části shromažďovány pomocí postupů zavedených pro účely kontroly a prosazování právních předpisů. Členské státy neuvádějí žádné zvláštní rozdíly v metodikách sběru informací, které jsou poskytovány útvarům Komise. Použití administrativních údajů pro statistické účely zaručuje, že je odvětví rybolovu zatíženo pouze malými dodatečnými náklady.

Kvalita údajů je dále zvyšována křížovými kontrolami v rámci dohledu. Díky rostoucímu využití elektronických metod sběru údajů jsou informace předávány včasněji a jsou přesnější. Mnoho členských států se snaží zavést systémy vyhovující měnícím se evropským požadavkům.

V předcházející zprávě (2010) některé členské státy informovaly o problémech souvisejících s použitím přepočítacích koeficientů, které se v jednotlivých členských státech liší. Tuto otázku vyřešilo prováděcí nařízení Komise (EU) č. 404/2011⁴, které v přílohách XIII, XIV a XV stanoví všechny koeficienty pro přepočet hmotnosti uchovávaných nebo zpracovaných ryb na živou hmotnost. Tyto přepočítací koeficienty by se měly použít pro produkty rybolovu nacházející se na palubě nebo přeložené či vyložené rybářskými plavidly EU. Pro ostatní druhy ryb či jinou obchodní úpravu, na které se nařízení nevztahuje, se použijí vnitrostátní přepočítací koeficienty.

Pro dosažení nákladové efektivity jsou důležité tyto faktory:

² Nařízení Rady (EHS) č. 1382/91 ze dne 21. května 1991 o předkládání údajů o vykládkách produktů rybolovu v členských státech (Úř. věst. L 133, 28.5.1991).

³ Nařízení Rady (EHS) 2104/93 ze dne 22. července 1993, kterým se mění nařízení (EHS) č. 1382/91 o předkládání údajů o vykládkách produktů rybolovu v členských státech (Úř. věst. L 191, 31.7.1993).

⁴ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 404/2011 ze dne 8. dubna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky (Úř. věst. L 112, 30.4.2011).

- minimalizace zátěže pro poskytovatele údajů harmonizací formátu a lhůt plánování, rozsáhlejší sdílení údajů a jejich lepší dostupnost,
- koordinace sběru údajů s ostatními útvary Komise a
- koordinace vývoje nástrojů pro sběr údajů s cílem usnadnit křížové kontroly kvality různých zdrojů a databází.

Výše uvedené přispěje k optimálnímu využívání všech dostupných administrativních zdrojů v odvětví rybolovu, jež se běžně používají ve všech členských státech, zejména těch, které jsou založeny na sledování, kontrole a dohledu. Tyto zdroje představují úplný soupis, statistické výběrové zjišťování se nepoužije. Kromě toho by veškeré mezery v pokrytí údajů mohly být odstraněny pomocí statistických zjišťování *ad hoc*, jako je tomu s údaji o zaměstnanosti.

Určité těžkosti byly vzhledem k vysokému počtu plavidel a míst vykládky zaznamenány při sběru podrobných a přesných údajů z plavidel věnujících se drobnému rybolovu. Tento druh loďstva provozuje činnosti, které se velmi liší v závislosti na ročním období. Kontroly těchto vykládek rovněž znesnadňuje chybějící systém plavidel nebo chybějící lodní deníky.

Snížením četnosti zpráv o kvalitě se omezuje pracovní zatížení členských států. Údaje jsou i nadále hodnotným zdrojem informací při formulování politiky a řízení trhů v rámci společné rybářské politiky.

Většina členských států si vybuodovala vlastní systém křížových kontrol a varování, což v souladu s novými požadavky stanovenými nařízením o kontrolním režimu napomohlo zamezit chybám v informacích pocházejících z různých zdrojů. V tomto ohledu je nutná další spolupráce mezi GR MARE a Eurostatem týkající se výměny názorů a zkušeností v oblasti potvrzování a výměny údajů s cílem omezit duplicitu podávání zpráv ze strany členských států.

Rovněž je třeba poznamenat, že v porovnání s předchozími zprávami byl zaznamenán pokrok v úplnosti a včasnosti podaných dotazníků. Zpráva nicméně naznačuje, že je třeba dalších zlepšení, aby bylo dosaženo lepší kvality statistických údajů o vykládkách.

Eurostat zamýšlí přezkoumat svoji zprávu o kvalitě dotazníků týkajících se statistických údajů o vykládkách, aby získal přesnější informace o kvalitě administrativních zdrojů používaných členskými státy. Rovněž se plánuje, že těm členským státům, které o to Eurostat požádají, bude poskytnuta rozsáhlejší technická podpora.

Je také třeba zdůraznit, že Eurostat nemá pravomoc kontrolovat informace, jež jsou požadovány v rámci společné rybářské politiky. Budou zvažena konkrétní opatření s cílem napomoci členským státům snížit zatížení respondentů a vyhnout se dvojímu podávání zpráv a optimalizovat tak využívání zdrojů Komise. Zavedení výše zmíněných opatření může přispět k hospodárnějšímu využívání statistických údajů a je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009⁵ o evropské statistice.

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice a zrušení nařízení (ES, Euratom) č. 1101/2008 o předávání údajů, na které se vztahuje statistická důvěrnost, Statistickému úřadu Evropských společenství, nařízení Rady (ES) č. 322/97 o statistice Společenství a rozhodnutí Rady 89/382/EHS, Euratom, kterým se zřizuje Výbor pro statistické programy Evropských společenství (Úř. věst. L 87, 31.3.2009).